

Schreeuw om aandacht

Voor cabaretière Nina de la Croix wordt het d'r op of d'r onder. In haar eerste avondvullende voorstelling 'Alles kan kapot' moet ze zich dit theaterseizoen waarmaken.

Met Nina de la Croix is iets raars aan de hand. Ze is eigenlijk iets té leuk. Nina legt het even uit: je hebt cabaretiers die zo op het eerste gezicht niet zo aardig zijn, die moeten wérken om de sympathie van het publiek te krijgen. Bij haar is het omgekeerde het geval. Leuk meisje met een lieve lach dat over gedoe met haar vriendjes vertelt. Dan ebt de spanning al snel weg.

Vandaar dus dat ze af en toe vreselijk explodeert. Dat deed ze met verve in haar vorige programma, 'Poldervrouwen'. In 'Alles kan kapot', dat ze vanaf deze maand speelt, zal dat niet anders zijn.

Trouwens, over die vriendjes heeft ze het niet meer. Is ze in de tussentijd soms gelukkig geworden? „Totaal niet!”, roept ze, en schatert het uit. „Maar ik ben er niet meer zo mee bezig.”

Afgelopen seizoen trok de Edamse Nina de la Croix voor het eerst langs de theaters, een duo-avond met na de pauze collega Daniël van Veen. Met 'Alles kan kapot' moet ze voor het eerst een hele avond alleen zien te boeien. De première in Hoorn is al bijna uitverkocht, meldt ze trots, maar de verantwoordelijkheid weegt zwaar. „Ze hebben allemaal een kaartje gekocht voor mij alleen. Ik kan ik niet meer zeggen: na de pauze wordt het leuk.” Haar mondhoeken krullen van de pret.

Ze heeft de kans gekregen van een impresariaat dat haar voor drie seizoenen onder zijn hoede neemt. Ze verkopen de voorstelling aan de theaters. Het máken is geheel Nina's zaak. „Valt niet mee”, zucht ze. „Je moet een voorstelling schrijven, oké. Maar ook zorgen dat de flyers gedrukt worden, ik doe de contractbesprekingen met mijn nieuwe gitarist, moet straks mijn technicus betalen, maar ontwerp ook het decor. Wil ik doek waarop een foto geprojecteerd wordt. Dus ik naar de Hema en de Copy Copy, want geen idee hoe dat moet. Aan

de andere kant is het superstoer natuurlijk: als het straks staat, heb ik het zelf gedaan.”

Het materiaal voor 'Alles kan kapot' is goed, vindt ze. „Het is nu meer – ik durf hij bijna niet te zeggen – maatschappelijk geëngageerd. Het gaat over aandacht willen, in de breedste zin van het woord. Waarom zetten mensen hun hebben en houwen op Hyves. En als ze bij de musical wil-

Jaar van de waarheid voor Edamse cabaretière Nina de la Croix

len, waarom moeten ze meteen op tv. En wat Karst T. deed met Koninginnedag gaat er in feite ook over: hoe ver ga je om aandacht te krijgen?”

Wat Nina ook kwijt wil: ze is zelf net zo schuldig. Ooit zong ze met Michael Jackson, als lid van het Nederlands Kindertheater. „Michael Jackson is hét voorbeeld van iemand die aan aandacht kapot is gegaan. Maar voor mij is het een gouden anekdote in de kroeg. En trouwens, waarom zet ik al mijn foto's op Hyves? Ontleen ik daar soms mijn bestaansrecht aan?” Daarom word je artiest toch, om aandacht te krijgen? „Tja, alles wijst erop dat ik gezien wil worden. Dat is lelijk hè, als dat de reden is om artiest te zijn. Het gewenste antwoord is toch dat je de mensen iets wilt meegeven.”

Een jaar lang toeren langs de theaters heeft haar beter gemaakt. „In het begin ben je Bambi op het ijs. Je glijdt uit maar je weet niet waarom. Nu weet ik hoe je moet spelen voor een zaal waar tien stoelen bezet zijn, maar ook voor een schouwburg vol. Je moet geloven in je materiaal, want iedereen vindt er iets van.” Dit wordt het jaar van de waarheid. „Het kan staan of vallen. Je moet boven het maaiveld uitkomen, anders ben je een van de velen die

het tevergeefs geprobeerd heeft, en dat hoop ik toch niet.”

Dus heeft ze vooral veel aandacht nodig? „Dat is de paradox”, grinnikt Nina. „De voorstelling gaat precies over datgene waarmee ik bezig ben.”

Speeldata: www.ninadelacroix.nl

Op avontuur in Duitsland

Nina de la Croix heeft een drukke tijd achter de rug. Midden in de voorbereiding van haar nieuwe programma speelde ze de afgelopen weken in een voorstelling van Herman van Veen. In de Duitse stad Detmold. Van Veen maakte daar op verzoek van de gemeente een voorstelling – 'Ein Tag im september' – naar aanleiding van een groot standbeeld dat daar staat: de figuur Arminius, een germaanse strijder uit het begin van de jaartelling. De bedoeling was een positieve draai aan het oorlogsmonument te geven. De La Croix: „Het werd een sprookje rond een meisje dat in heel Europa bloemen zoekt voor haar pappa, een man met een oorlogstrauma.” De la Croix, die het meisje speelde, had Van Veen ooit ontmoet tijdens een workshop. Hij was haar niet vergeten. „Opeens stond hij op mijn voicemail.”

Tekst: Mark Minnema Foto's Jeroen van Amelsfoort

